

CUỘC ĐỜI VÀ CÁI ĐẸP CỦA VĂN CHƯƠNG.

(Bút ký TTBG) Bài 2.

Ngày 12/5/1868, cô bé Sofya chết vì bệnh sung phổi sau khi chào đời được ba tháng. Đó là một cú đấm dữ dội trong định mệnh Dostoevski. Sự đau khổ kéo dài trong nhiều tuần, trước khi nhà văn có thể lấy lại được bình thản. Người cha gói trọn nỗi lòng mình trong lá thư đầy rung cảm gửi Maikov:

“Con gái Sofya của tôi đã chết. Ba ngày trước chúng tôi chôn cháu. Ôi, Apollon Nikolayevich, hãy nói đi, có phải tình thương của tôi dành cho cháu là khô hài ló bịch? Tôi nhận rằng dưới mắt nhiều người, tôi chỉ là tên hề trong tình thương như thế. Nhưng với anh, với riêng anh, tôi không sợ phải viết. Con người đáng thương bé bỏng ba tháng ấy đã là một cá nhân rất gần gũi với tôi. Cháu vừa bắt đầu nhận biết tôi. Cháu không cau mày khi tôi hôn cháu. Cháu ngưng khóc rồi nhoẻn miệng cười mỗi lúc thấy tôi đến cạnh. Khi tôi cất tiếng hát bằng cái giọng ồm ồm khàn đục của mình, cháu ra vẻ thích thú lắng nghe. Vậy mà bây giờ, người ta lại an ủi mà bảo rằng tôi sẽ có thêm nhiều đứa con khác. Nhưng còn Sofya thì đâu rồi? Đâu rồi con gái bé nhỏ đã khiến tôi phải thành thật tuyên bố rằng tôi sẵn sàng

chịu vác trên vai cây thập tự giá để đem cháu trở lại trần gian...”

Trong Kinh Thánh, chương Dostoievski ưa thích nhất là chương nói về thánh Job, vị tông đồ hay “đặt vấn đề” tranh cãi với Chúa Jesús về sự thật và công lý, cũng như nhận chịu sự thử thách lớn lao (hơn tất cả các vị khác) về đức tin từ Chúa.

Dostoievski chính đã hiện thân cho thánh Job của Kinh Thánh. Không ai quá ngoan cường chiến đấu với Thượng Đế như tác giả của Viên Đại Pháp Quan. Không ai quá liều lĩnh cất vấn Ngài về sự công bằng, đạo đức, trật tự của nhân loại. Và không ai, có lẽ, yêu Ngài hơn thế.

Nhưng, trong khi vị thánh trong Cựu Ước sung sướng nhìn lớp con cháu mới được sinh ra và quên hết những người đã chết thì “Job-Dostoievski” không như vậy. Trái tim người cha vẫn sẵn sàng rướm máu khi con mình chết.

“Còn Sofya đâu rồi?”

Câu hỏi có phải nói lên điều những “*hòa hợp thế giới*”, những “*thiên đàng hạ giới*” khó thể đền bù và làm bình lặng được trong Job-Dostoievski nổi đau đớn vì sự từ bỏ cuộc đời của đứa con thơ?

*

**

Đến như nhà văn vĩ đại còn đau khổ dữ dội theo sự mất con, huống hồ cá nhân bé nhỏ hạt cát TTBG tôi!

(Hết đoạn 2).

[]

Trần Thị Bông Giấy
(San Jose July 7/2021 9:15 AM)

[]